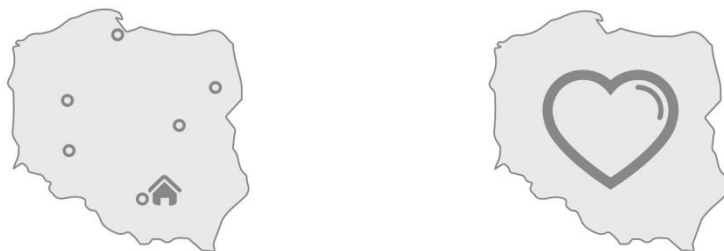

MODLITWA DZIECI PRZEDSZKOLNYCH

Adoracja dzieci w wieku przedszkolnym wymaga wcześniejszego przygotowania przedszkolaków. Muszą one wiedzieć, na miarę swoich możliwości, czym jest ta modlitwa i w jaki sposób mają się zachować przed Najświętszym Sakramentem. Konieczne jest również nauczenie dzieci śpiewu. Ponieważ jest to modlitwa za Ojczyznę w 100-lecie odzyskania przez nią niepodległości, potrzebna jest także „mała lekcja patriotyzmu”.

Przygotowanie powinno się odbyć w czasie przedszkolnej katechezy lub (dla dzieci, które takiej możliwości nie mają) w salce katechetycznej przy kościele.

W czasie przygotowania dzieci kolorują „mapę Polski”, którą zaniosą Panu Jezusowi w czasie adoracji. Na jednej jej stronie zaznaczone są rzeki: Wisła, Odra i Bug, trzy stolice: Gniezno, Kraków i Warszawa (np. kółeczkami) i miejscowość w której dzieci mieszkają (np. przy pomocy symbolicznego domku), oraz granica gór i kilka najważniejszych jezior (bez wpisanych nazw). Należy zwrócić uwagę na miejscowość, w której dzieci mieszkają. Ten „domek” dzieci kolorują na swój ulubiony kolor. Na drugiej stronie „Polski” narysowane jest tak duże, jak to tylko możliwe, serce.

„Lekcja o Polsce” ma na celu przekazanie lub utrwalenie z dziećmi następujących wiadomości:

1. Jesteśmy Polakami. Mówimy po polsku. Mieszkamy w Polsce. Polska to nasza ojczyzna. Mówimy też o niej: państwo polskie albo polska ziemia. O wszystkich Polakach, którzy mieszkają na polskiej ziemi często mówimy naród polski.

2. Ziemia polska ma taki kształt jak „kartka – mapa”, którą dzieci kolorują. Jest ona bardzo piękna. Są na niej duże i małe góry, niziny, gdzie są pola i lasy, jest morze, są jeziora i rzeki.

3. Na polskiej ziemi jest również wiele dużych i małych miast. Na mapie dzieci mają zaznaczone trzy ważne miasta – kolejne stolice Polski: Gniezno, Kraków i Warszawę oraz swoją miejscowość (nawet gdyby była zupełnie mała).

Mówimy dzieciom, że – podobnie jak w rodzinie, gdzie świętujemy urodziny, imieniny, i obchodzimy różne inne święta – Polska też ma w tym roku swoje wielkie święto. Dlatego pójdziemy do kościoła, do Pana Jezusa, żeby się za naszą ojczyznę modlić. Będziemy Panu Jezusowi za nią dziękować i prosić o błogosławieństwo dla wszystkich Polaków.

Po „lekcji o Polsce” dzieci kolorują, znajdujące się na odwrocie mapy serduszko (mogą też – jeśli potrafią – wpisać w nie swoje imię). Tłumaczymy najmłodszym, że rysunek serca ofiarowany komuś jest znakiem, że go bardzo kochamy. Ten – złożony przez nich przed ołtarzem – będzie „mówił” o tym, że bardzo kochają Pana Jezusa i proszą Go o błogosławieństwo dla Polski.

Uczymy dzieci pieśni na adorację dostosowując podane propozycje do możliwości grupy.

Wśród starszych przedszkolaków rozdzielamy teksty modlitwy, której rodzice nauczą je w domu.

Z wybranymi rodzicami lub wolontariuszami – opiekunami grup – omawiamy ich zadania.

Przygotowanie adoracji

Przed ołtarzem ustawiamy 6 jednakowych koszyczków do których dzieci będą wkładały przyniesione rysunki.

Przed rozpoczęciem adoracji osoba prowadząca ustawia dzieci wokół ołtarza w grupach. Tworzy 6 grup, gdyż w czasie adoracji jest 6 części dziecięcej modlitwy. W każdej grupie znajdują się dzieci wypowiadające słowa modlitwy i dzieci, które nic nie mówią. Grupą opiekuje się osoba dorosła (rodzic,

wolontariusz), która trzyma mikrofon każdemu z dzieci wypowiadających modlitwę i, gdy trzeba, podpowiada tekst, oraz podprowadza grupę przed ołtarz, gdzie dzieci składają w „swoim” koszyczku rysunki. Jeśli dzieci jest bardzo dużo, każdą grupę dzielimy na 2 – 3 zespoły, które podchodzą z rysunkami do ołtarza kolejno w czasie śpiewu.

Zachęcamy, aby z daną grupą do ołtarza na krótką modlitwę podchodzili również rodzice. Dziecko, które włoży rysunek do koszyczka (i ewentualnie wypowie cichutko swoją modlitwę i chwilę popatrzy na Pana Jezusa) wraca na swoje miejsce.

Krótko ćwiczymy z dziećmi podchodzenie do ołtarza. Tłumaczymy, że należy to robić powoli, bez przepychania się i bardzo cichutko. Prosimy, aby pomogli w tym rodzice podprowadzając swoje dziecko i odpowiednio je ustawiając.

Prowadzący wyjaśnia dzieciom, czym jest adoracja. Mówi im, że Pan Jezus jest z nami pod postacią chleba, czyli ukryty w białym opłatku. On jest w nim naprawdę obecny. Za chwilę kapłan wyjmie Go z tabernakulum, czyli z „domku” w którym mieszka w naszym kościele (pokazujemy dzieciom tabernakulum) i włoży Go do pięknej monstrancji - takiego „złotego słoneczka”. Tę monstrancję ustawi na ołtarzu. Pan Jezus będzie patrzył na nas i słuchał naszej modlitwy, a my będziemy patrzyli na Niego, czyli będziemy Go adorowali. Będziemy cieszyli się, że On tak bardzo nas kocha. Jest z nami zawsze w Najświętszym Sakramencie. Będziemy Mu mówili, że my też bardzo Go kochamy. Przynieśliśmy Mu nasze rysunki. Jest na nich namalowane nasze serce i Polska za którą się modlimy.

Prowadzący tłumaczy dzieciom, że położenie przed Panem Jezusem rysunku jest także ich adorowaniem Pana Jezusa. Wkładając rysunek do koszyczka mogą cichutko, w serduszkach, powiedzieć Mu, że bardzo Go kochają i zapraszają Go do swojego serca. Pan Jezus bardzo chce w nim mieszkać. Mogą też przez chwilę z bliska popatrzeć na Pana Jezusa w Hostii. Wtedy Pan Jezus będzie patrzył na nich z wielką miłością i przytulał ich do swojego Serca.

Warto zadbać o to, by monstrancja z Najświętszym Sakramentem została umieszczona na tyle blisko, by dzieci ją dobrze widziały, by miały poczucie, że Pan Jezus jest wśród nich.

W czasie adoracji zwykle klęczymy. Dla dzieci jest to trudne. Pozwalamy im siedzieć w ławkach lub siedzieć „na piętach” na dywanie. Podpowiadamy, kiedy powinny uklęknąć i złożyć ręce (wystawienie Najświętszego Sakramentu i jego schowanie). Krótkimi, cichymi i bardzo spokojnymi komentarzami pomagamy im w skupieniu oraz we wspólnym wypowiedaniu słów modlitwy. W czasie śpiewu dzieci mogą stać.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Śpiew na wejście, np.: *Uwielbiamy Jezusa.*

Po włożeniu Hostii do monstrancji, kapłan może przejść z nią wśród dzieci w taki sposób, aby każde z nich mogło zobaczyć Hostię w monstrancji. Prowadzący objaśnia dzieciom zachowanie kapłana.

Kapłan (po ustawieniu Najświętszego Sakramentu na ołtarzu): Panie Jezu, św. Ojciec Pio zachęcał, by przyprowadzać do Ciebie najmłodszych, gdyż swoją modlitwą „Dzieci ocalą świat”. A pełen zdumienia Psalmista wołał: O Panie, nasz Boże, sprawiłeś, że [nawet] usta dzieci i niemowląt oddają Ci chwałę (por. Ps 8,2-3).

Dzisiaj w wielką modlitwę za Polskę włączają się najmłodsze dzieci - przedszkolaki. Przychodzą, aby dziękować Ci, Panie, za dar wolnej Ojczyzny i prosić Cię o błogosławieństwo dla niej. Dziękujemy Ci za ich maleńkie, kochające serduszka i prosimy przyjmij ich dziecięcą modlitwę.

Śpiew, np.: *Choć jestem mały jak palec.*

W czasie śpiewu dzieci z pierwszej grupy kolejno składają swoje rysunki w koszyczku. Prowadzący mówi dzieciom, że wkładając swój rysunek mogą cichutko, w serduszkach, powiedzieć Panu Jezusowi, jak bardzo Go kochają i popatrzeć chwilę na Niego.

Dziecko: Panie Jezu, przynosimy Ci dzisiaj nasze serduszka.

Dziecko: Narysowaliśmy je na mapie Polski, bo Polska ma wielkie święto.

Dziecko: Nasze rysunki chcemy położyć przed Tobą.

Dziecko: W ten sposób chcemy powiedzieć, że nasze małe serca oddajemy Tobie.

Śpiew, np.: *Miłość Bożą w sercu mym dzisiaj mam.*

W czasie śpiewu dzieci z pierwszej grupy kolejno składają swoje rysunki w koszyczku. Prowadzący mówi dzieciom, że wkładając swój rysunek mogą cichutko, w serduszku, powiedzieć Panu Jezusowi, jak bardzo Go kochają i popatrzeć chwilę na Niego.

Dziecko: Bardzo Cię kochamy, Panie Jezu.

Dziecko: Bardzo kochamy naszych rodziców i nasze rodziny.

Dziecko: Bardzo kochamy Polskę, naszą Ojczyznę.

Śpiew, np.: *Wielką wiarę w sercu mym dzisiaj mam.*

Dziecko: Panie Jezu dziękujemy Ci za naszą Ojczyznę.

Wszyscy: Dziękujemy Ci, Panie Jezu.

Dziecko: Dziękujemy Ci za piękne polskie góry i morze, lasy, pola i rzeki, za miasta i wioski.

Wszyscy: Dziękujemy Ci, Panie Jezu.

Dziecko: Dziękujemy Ci za wielkie święto naszej Ojczyzny.

Wszyscy: Dziękujemy Ci, Panie Jezu.

Śpiew, np.: *Dziecka wiarę w sercu mym dzisiaj mam.*

Dziecko: Prosimy Cię Panie Jezu, błogosław Polsce.

Wszyscy: Prosimy Cię, Panie Jezu.

Dziecko: Błogosław wszystkim, którzy się o nią troszczą.

Wszyscy: Prosimy Cię, Panie Jezu.

Dziecko: Błogosław naszym rodzicom, dziadkom i babciom.

Wszyscy: Prosimy Cię, Panie Jezu.

Dziecko: Błogosław paniom w przedszkolu i tym wszystkim, którzy uczą nas o Tobie.

Wszyscy: Prosimy Cię, Panie Jezu.

Śpiew, np.: *Miłość Bożą w sercu mym dzisiaj mam.*

Dziecko: Prosimy Cię, Panie Jezu, błogosław wszystkim Polakom.

Wszyscy: Prosimy Cię, Panie Jezu.

Dziecko: Błogosław wszystkim polskim dzieciom.

Wszyscy: Prosimy Cię, Panie Jezu.

Dziecko: Pomagaj nam być dobrymi Polakami.

Wszyscy: Prosimy Cię, Panie Jezu.

Śpiew, np.: *Jesteś Królem.*

Kapłan: Teraz będzie chwila ciszy. Popatrzmy wszyscy na Pana Jezusa i poprośmy Go swoimi słowami, aby wszystkim pomagał.

Krótką chwila ciszy.

Kapłan: Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za Twoich Najmłodszych Przyjaciół, którzy dzisiaj proszą Cię o błogosławieństwo dla swojej Ojczyzny. Zawierzamy ich Tobie i prosimy, abyś im pobłogosławił. Niech czuwa nad nimi Twoja Najświętsza Matka. Niech ich chroni od zła umacnia w dobrym. Spraw Panie, aby wzrastali w wierze, miłości i mądrości – na Twoją chwałę i na pożytek Polsce, naszej Ojczyźnie. Amen

Śpiew na błogosławieństwo, np.: *Uwielbiamy Jezusa, bo kocha nas jak nikt.*

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

Śpiew uwielbienia, np.: *Wielbić Pana.*

Śpiew, np.: *Boże coś Polskę.*